

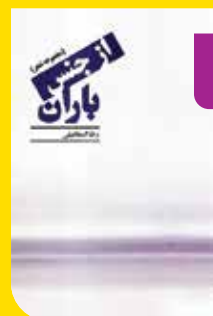
زنده‌تر از تو کسی نیست

■ به اهتمام: رحیم زریان
■ ناشر: اطلاعات

در این مجموعه شعر ۱۵۲ شعر از ۱۵۲ شاعر معاصر کشور در دو بخش «فصل حضور» و «فصل هجران» در رثای حضرت امام خمینی به چاپ رسیده است. گردآورنده در مقدمه این کتاب آورده است: امام روح الهی که از ضمیر و بطن سرزمین یخ‌بسته ایران، در میان آتش نمرودیان، جهالت فرعونیان و غل و زنجیر حاکمان زمان را گسسته، فریاد رهایی سر دادی، تو آمدی با بیرق اسلام در دست، حکم پیامبر در مشت و جوشن حیدر بر پشت، آواز بیداری را در روح و جان انسان‌های به خواب رفته دمیدی...

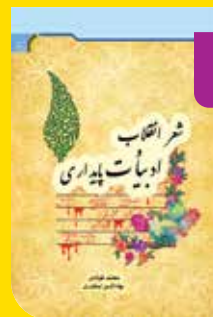
از جنس باران

■ شاعر: رضا اسماعیلی
■ ناشر: عروج

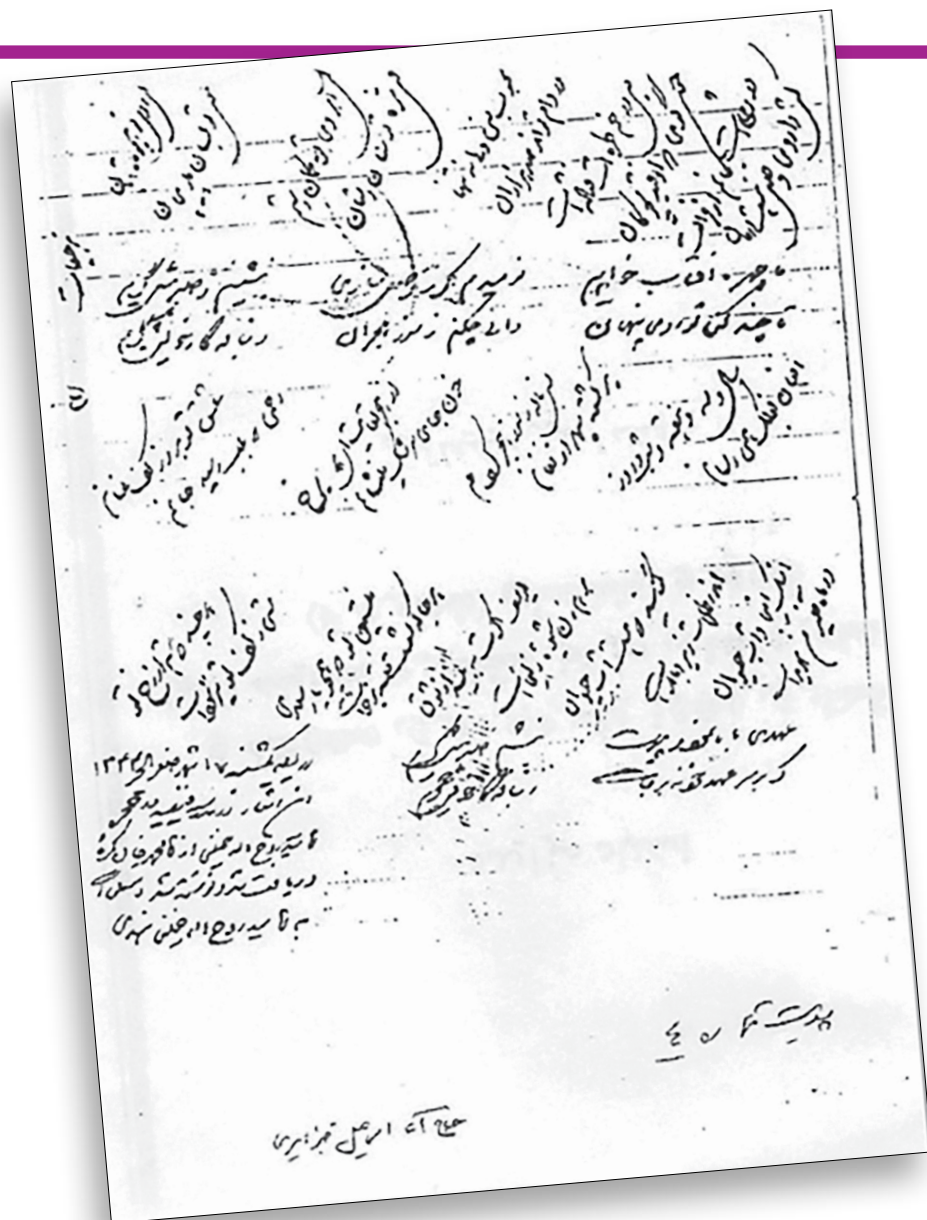
مجموعه شعر «از جنس باران» تقدیم شده است به امام خمینی (ره) - مردی که از سمت لب‌خند آسمان آمد و الفبای باران را به ما آموخت. این مجموعه شعر با محوریت امام و انقلاب اسلامی سروده شده‌اند. غزل، مثنوی، رباعی، چهارپاره و سپید قالب‌هایی هستند که شعرهای این مجموعه در آنها به سامان رسیده‌اند.

شعر انقلاب و ادبیات پایداری

■ شاعر: محمد فولادی
■ ناشر: المصطفی

کتاب «شعر انقلاب و ادبیات پایداری» مجموعه اشعاری است درباره انقلاب اسلامی که با زمینه‌های اسلامی و میهنی سروده شده است. پیروزی انقلاب اسلامی ایران سرآغاز تغییری بنیادین در کشور ایران به حساب می‌آید؛ رشادت‌ها، دلیری‌ها و از خودگذشتگی‌های ملت ایران صفحات زرینی را در تاریخ معاصر ایران و کشورهای اسلامی به ثبت رساند و شاعران و ادیبان این سرزمین آزاده و آزاده‌پرور نیز این صحنه‌های حماسی و ایمانی را با زبان فاخر هنر و ادب، تثبیتی هنرمندانه و گوش‌نواز نمودند.

عشق اگر بال گشاید به جهان حاکم اوست

شعر امام علاوه بر مضامین عرفانی، از خط‌مشی سیاسی نیز بهره برده است

میلاد موحدی‌راد
شاعر و پژوهشگر

یکی از ممتازترین رهبران سیاسی جهان در طول اعصار گذشته، بی‌شک، معمار کبیر انقلاب اسلامی ایران، امام خمینی (رحمه‌الله علیه) است. ایشان دارای ابعاد مختلف علمی و عملی بوده‌اند. یکی از این ویژگی‌ها شاعری ایشان بوده است. امام در قالب کلاسیک و به ویژه رباعی و غزل شعر سروده‌اند و مانند بسیاری از عرفا به این دو قالب شعری علاقه‌ای ویژه داشتند و دیوان شریفشان گویای این موضوع است. سروده‌های ایشان ساده، صمیمی و بسیار روان است. آنچه در نگاه اول برای یک عارف بسیار مهم است، سلوک او است. سلوک انسان عارف از او جدا نیست و در سیر خود همیشه مستدام و متمرکز است.

آنچه فکر می‌کند و می‌گوید و می‌خواند همه و همه ریشه در تاملات عمیق فکری و روحی او دارد. پس شعر عارف از او جدا نیست، بلکه خود او است؛ آنگونه که شعر امام نیز با او قرابت و خویشاوندی دارد و علاوه بر مضامین عرفانی، از خط‌مشی سیاسی ایشان نیز خالی نیست: جمهوری اسلامی ما جاوید است دشمن ز حیات خویشتن نومید است آن روز که عالم ز ستمگر خالی است ما را و همه ستمکشان را عید است از مهم‌ترین مضامینی که امام خمینی (ره) در اشعارشان به آن تکیه داشته‌اند و همواره مورد توجه خاص‌شان بوده است، عشق است. عشقی سراسر معنوی. جاندار و پویا و نمایان. جوان از حیث روحانی و پخته و کامل به شکل بیانی. آینه‌ای که ضمیر شیدای او را هویدا می‌سازد، عشقی دیرینه و ازلی است. عشق به عشق‌آفرین! همچنان که خداوند فرموده است: «کُنْتُ كُنْزاً مَخْفِياً فَاحْبَبْتُ أَنْ أَعْرِفَ فَخَلَقْتَ الْخَلْقَ لِكِي

اعرف». (من گنج پنهان بودم. دوست داشتم که آشکار شوم. پس خلق را آفریدم تا شناخته شوم.) ایشان در سراسر سروده‌هایشان، به شکل‌های گوناگون، عشق و حب الهی را عامل پیدایش همه جهان و جهانیان دانسته است و می‌سرایند: عشق اگر بال گشاید به جهان حاکم اوست گر کند جلوه در این کون و مکان حاکم اوست ذره‌ای نیست به عالم که در آن عشقی نیست بارک‌الله که کران تا به کران حاکم اوست یا: خانه عشق است و منزل‌گاه عشاق حزین است پایه آن برتر از دروازه عرش برین است این سرا بارافکن می‌خوردگان راه یار است با پریشان حالی و مستی و بیهوشی قرین است و این عشق را از هر دو سوی می‌داند